

KRATKA DNEVNA ZGODBA

HUDIČEV MOST

Reka Reuss, ki teče v šestdeset čevljev globoko vdolbeni strugi pod navpično rezanimi skalami je ovrhala vsak promet med prebivalci kantona Grisons in Uri. Bilo je zgrajenih na skupne stroške že več mostov, toda nikoli dovolj trdnih, da bi se lahko upirali več kakor leto dni neurju, naraščanju voda in padanju plazov. Zadnji poizkus so napravili ob koncu 14. stoletja in pojemajoča zima je vzbujala upanje, da bo most tokrat prenesel vse napade; kar so nekega dne naznanili upravniku v Gosehenu, da je prehod čez reko vnovič uničen.

— He, dobri prijatelj, vi me torej potrebujete! — Priznavam, prevzvišenost, da nam vaša pomoč ne bi bila odveč, — je odgovoril upravnik. — Radi tega prekletega mostu, kajne? Ali vam je zelo potreben? — Ne moremo živeti brez njega; bodite dober hudič in napravite nam nov most. — Saj s tem predlogom tudi prihajam. — Dobro! Torej ni treba drugega, kakor da se zmenimo... gledajte... Upravnik je ohmolknil. — ...glede plačila, — je dopolnil Satan, motreč upravnika nekam čudno. — Da, — je odgovoril ta, sluteč, da bi se utegnula zadeva tu zamotati. — Oh, — se je zagugal Satan na zadnjih nogah stola in si začel brusiti kremplje z upravnikovim nožičem, — jaz že uredim to reč, da bo vsem prav. — To me veseli, — je dejal upravnik. — Zadnji most nas je stal šestdeset zlatih mark; za novega bi to vsoto podvojili, toda to je vse, kar lahko storimo. — E, kaj mi je treba vašega zlata; lahko si ga naredim kolikor hočem. Glejte, Vzel je iz ognja žareč ogelj, kakor bi vzel pražen mandelj iz škatlice. — Držite roko, — je dejal upravniku in mu položil med prste zlato šibico, čisto in hla-

Mesec maj je tu, kako je vaš želodec?

Maj, mesec krasnega cvetja je tu, toda kakšen je vaš želodec? Ako ljubite uživati lepoto tega meseca, tedaj skrbite varujte vaše zdravje, in uživajte

TRINERJEVO ZELKO VINO

redno. Ako zavarujete vaše telo proti boleznim, bo vsak majhski dan pomnil za vas radost in veselje. Trinerjevo zelko vino je čudovito zdravilo. Ono odpravi slab tek do jedi, zapoko, nespečnost, splošno slab počutek in druge nerednosti, ki izvirajo iz slabega želodca. Pri vseh lekarnarjih. Jos. Triner Corporation, 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. (Adv.)

— reče Satan. — In tudi jaz sem, — je odgovoril upravnik. — Kako to? — se začudi hudič, — vi sami se hočete žrtvovati za svoje ljudi? — Tega baš ne, — nadaljuje upravnik, odkladajoč na most vrečo, ki jo je bil prinesel na ramenih in odvezujoč motvoz na njej. Iz vreče je skočil ves preplašen pes s ponvičo na repu in se zagnal čez most proti Satanu. — Ha, to-le je vaša duša, ki vam bo ušla... skočite no za njo, milostni gospod! — se je rogajl upravnik. Satan je besnel; on je računajl s človeško dušo in je bil prisiljen, zadovoljiti se s pasjo. V trenutku, ko se je pripravil, da bi iz maščevanja zagnal na svoje delo pečino, veliko kakor so stolpi cerkve Notre Dame, je zapazil, da prihaja iz Gosehenu duhovščina s križem na čelnin in z razvitimi banderi, da bi posvetili hudičev most bogu. Upravnik pa ni govoril več o peklenškem arhitektu, pač pa si je, ko je prvi brskal po svoji denarnici, pošteno opekajl prste... (Iz francoščine: Novi.)

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

140 — Dobro... dobro... imenitno, — je dejal Picard, — zelo sem vam hvaležen, gospod lekarnar. Poravnal je račun in odšel. Glavo in vrat je imel tako obvezan, da ga ni bilo mogoče spoznati. Zdaj je bilo vse pripravljeno in krenil je proti trdnjavi. Straži je pokazal pečat policijskega ravnatelja in takoj mu je odprla vrata. Na glavnem dvorišču je stopil takoj k straži kot človek, ki so mu razmere dobro znane; obrnjen k službujočemu stražniku je dejal: — Sem Picard, prvi komornik gospoda policijskega ravnatelja, ki me je počastil s tem, da me je poslal s posebnim naročilom k svojemu nečaku, vitezu de Vandreyu. Iz službnice je prišel v glavno vežo, kjer so bili zbrani službujoči pazniki. Rumignac ga je takoj opazil. Spoznal ga je po hoji in črni obleki še predno je opazil njegov zamotan obraz... Stopil je k njemu, rekoč: — Kako ste zaviti, gospod Picard! — Ah, ti vražji zobje! — je odgovoril Picard in se prijel za glavo. — Otekli ste, kakor vidim. — Strašno otekel, gospod Rumignac. — Bolje bi bilo, če bi ostali doma. — To ne gre, gospod Rumignac... dolžnost je prva. — To je res. — Moj gospod, policijski ravnatelj, zapuvažna poslanstva samo meni. — Ah, torej vas pošilja on... h guvernerju! — Ne, pač pa moram izročiti tole pismo našemu nečaku. — Gospodu vitezu de Vandreyu? — Da. — No, če hočete, mu ga izročim jaz. — Ne, gospod ravnatelj mi je strogo naročil, naj izročim pismo osebno njegovemu prismojenemu nečaku. — Če je tako gospod Picard, moram pa obvestiti gospoda guvernerja. In ječar je krenil proti stražnici, kjer se je mudil službujoči stražnik. Picard je zadržal. — Pravila naše službe so gola formalnost... Ne mogli bi ravnati drugače, tudi če bi šlo za samega policijskega ravnatelja. Picard je prikimal. K sreči je imel obvezan obraz, da se ni videlo njegovo razburjenje. Naključje bi bilo kmalu vse pokvarilo. Baš tisti hip je zapel zvonček v kapelici, vabeč k maši. Vojaki so se brž postavili v vrste ob poti, koder je hodil guverner v cerkev. Bohan je zapel "k orožju". In guverner je prišel v spremstvu častnikov mimo Picarda. Sluga je odskočil, da bi se skrjal za paznike. To je bila neprevidnost, ki k sreči ni imela neprijetnih posledic, kajti Rumignac je porabil to priliko, da je dejal Picardu: — Še vedno vas prevzema samoljubje, prijatelj. Ali bi vam bilo neprijetno, če bi vas videl guverner z obvezano glavo? Picard je zamolklo zastokal. Vojaki so se začeli razhajati. Službujoči častnik je pomignil Rumignacu, naj pride k njemu. Kmalu se je ječar vrnil k Picardu. — Vse je v redu prijatelj, — je dejal, — lahko greste z menoj... Odprem vam celico vašega jetnika... — Lahko si mislite, kako se moram premagovati, če hočem kaj odgovoriti. — Eh, ta vaš jetnik je smešen. In jamčim vam, da zdaj dobro je in pije. — Kaj pravite? — Resnico govorim prijatelj. — Niti misliti si ne morete, kako ste me s tem razveselili. Bila sta na cilju. — Tam-le je njegova celica, — je dejal Rumignac in pokazal na številko nad vrati. Potem je pa zašepetal svojemu spremljevalcu: — Ali hočete videti, kaj počenja jetnik ta hip? — Da, — je odgovoril Picard. — Tihlo odprem okence; stopite k meni in ko vas primem za roko, pogledajte skozi okence. Seveda morava hoditi tiho, da ne zdramiva jetnika.

Vrli Picard je bil zelo zadovoljen. Po pristih je stopal za ječarjem. Tihlo sta prišla do vrat. Picard je zadrževal celo sapo. Okence se je odprlo brez najmanjšega ropota. Rumignac je potegnil svojega spremljevalca za roko in ga potisnil k okencu. Picard je zadržal sapo. Zagledal je viteza, sedečega s hrbtom proti vratom. Naslonjen s komolci na mizo in držeč se za glavo je moral biti zatopljen v mračne misli, kajti njegovi skrčeni prsti so zdrsnili zdaj pa zdaj po čelu. — Pričakuje me, — je pomislil Picard. — Kakor bi hotel potrditi domnevo svojega sluga, je vitez dvignil glavo in prisluhnil... V naslednjem hipu se je pa njegov pogled ustavil na okencu. Za mrežo je zagledal začreč Picardove oči. Prvi hip je hotel planiti k vratom. Potem si je pa premislil in sedel nazaj na svoj stolček. Toda njegov mrki obraz se je nenakent zjasnil, oči so se mu pogumno zasvetile. Vitez je pokimal v znak, da je pripravljen. Razumela sta se in premeteni sluga se je lahko lotil dela. Odstopil je od okenca in zašepetal ječarju: — Lahko vstopiva. Rumignac je imel ključke že pripravljene. Odklenil je težka vrata, ki so zamolklo zaškrpala v tečajih. Vitez se je obrnil. Videč Picarda se je vzravnal. Toda komaj vidno Picardovo znamenje ga je zadržalo. Čakal je, da bi ječar zapel vrata. Potem se je pa ponosno ozrl na Picarda in vprašal: — Kaj bi radi od mene? Rumignac se je skrivaj smejal zbeganemu obrazu svojega prijatelja Picarda in mramral sam pri sebi: — Glej, glej, stričko, velikega jmnaka se kažeš, kadar sva sama; zdaj, ko stojiš pred gospodom vitezom, si pa ves krotak. Na glas je pa pripomnil: — Njegova ekscelencija gospod guverner je dovolil komorniku gospoda policijskega ravnatelja izročiti vam pismo... Mislim samo, da bole gospoda Picarda zobe, kar je ubilo njegovo zgovornost... Če gospod vitez dovolji, si bom šel v veliko čast, če bom lahko jaz sporočil odgovor gospodu policijskemu ravnatelju. In takoj je iztegnil roko proti Picardu, da bi prevzel pismo. Toda v trenutku, ko se ga je že dotaknil, je Picard naglo odskočil; iz žepa je potegnil stisnjeno pest in vrgel polno prgišče tobaka ječarju naravnost v oči. Rumignac je omahnil v naročje vitezu, ki je bil priskočil Picardu na pomoč; ta čas je pa vrgel Picard drugo pest tobaka ječarju v obraz in zamrmral: — Tobak imaš rad, stričko; no torej, eva ti ga, eva ga še eno pest! Ubogi Rumignac niti kriknil ni. Zakril si je z rokami oči ter zastokal od bolečin in od jeze. Picard je izbral trenutek, ko je njegova žrtev zastokala, da ji je potisnil trdno zvit robov v usta. In dočim je vitez ječarju usta še zavezoval z roboem, je Picard vzkliknil: — Ah! Tvoj način je dober, izboren, dragi prijatelj Rumignac; vidiš, da sem si dobro zapomnil vse, kar si mi rekel. (Dalje prihodnjik.)

CENE MLEKA POROČILO JAVNOSTI

DA ne bo nobenega nesporazuma glede stališča, ki ga je zavzela Borden's Farm Products Co., Inc., napram postavi, ki predpisuje, da morajo trgovine zahtevati višje cene za oglaševano nego za neoglaševano mleko, želimo pojasniti naše stališče. Vsled newyorške postave za kontrolo mleka je danes pri ceni enega kvarta en cent razlike med tako zvanim "dobro oglaševanim" in "ne dobro oglaševanim mlekom", ki je naprodaj v newyorških trgovinah. Z drugimi besedami: javnost mora po postavi plačevati v trgovinah 11 centov za kvart Bordenovega mleka, toda le 10 centov za kvart mleka kake takozvane "nedobro oglaševane" vrste. Mi smo mnenja, da je ta postavni predpis neustaven in diskriminujoč ter nepravilen tako napram javnosti kot napram nam. Vsled tega smo uvedli postopanje, da ovržemo ta zakonski predpis. Ko storimo ta korak, nam je edinole to, da omogočimo javnosti kupovati mleko najvišje kakovosti—Borden-

ovo mleko — po istotako nizki ceni kot katerokoli drugo mleko. Mi si že nad 75 let prizadevamo izboljšati kakovost mleka ter javnost seznaniti s temi izboljšanjii. Istočasno smo poskušali informirati javnost s pomočjo oglasov o splošni vrednosti vsega mleka. Po našem mnenju smo s tem prispevali k splošnemu zdravju in k skupni uporabi mleka. Po našem mnenju naj bi ne bili kaznovani s tem, da bi morali prodajati Bordenovo mleko po višji ceni, ali da bi bila javnost kaznovana s tem, da plačuje več za kakovostni produkt, ker je oglaševan; torej nekaj, kar se da izračunati in je konstruktivno. Ker stremimo po pravici, da bi smeli Bordenovo mleko v trgovinah prodajati po isti ceni kot drugo mleko, želimo istočasno pojasniti, da nismo zadovoljni z nikako odredbo, čije posledica je višja cena na drobno za katerokoli mleko. Ta družba je že večkrat jasno povedala ter želi tukaj ponovno poudariti, da po njenem mnenju ni v tem času zaželjivo katerokoli zvišanje cen mleka, to pa vsled domnevnega neugodnega vpliva na nakupno silo in porabo in vsled tega tudi na splošno zdravje in blagostanje vseh udeležencev, vstevši farmerje, ki se bavijo z mlekarnstvom.

H. A. Cronk, Predsednik BORDEN'S FARM PRODUCTS COMPANY, INC.

Ljubiteljem leposlovja. Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne. Knjigarna "Glas Naroda"

